

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010165
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010165.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného U. G., stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. októbra 2022, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného U. G. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/21/2021 zo dňa 08.10.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/21/2021 zo dňa 08.10.2021 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsudzuje obžalovaného U. G., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., H. XXX/XX, prechodne bytom P., H. XXX, okres K. R.,

podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/21/2021 zo dňa 08.10.2021 bol obžalovaný U. G. uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa v období novembra 2019 vykonal súlož s maloletou V. C., nar. XX.XX.XXXX v K. R., s jej súhlasom, aj napriek tomu, že vedel, že menovaná ešte nedovršila pätnásť rok svojho veku a dňa 29.07.2020 porodila dcéru mal. U. M., ktorej otcom je U. G., nar. XX.XX.XXXX v P..

Za to okresný súd obžalovanému U. G. podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala okresná prokurátorka odvolanie, a to proti výroku o vine a treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnila. Z písomných dôvodov odvolania vyplynulo, že napadnutý rozsudok pokladá za nezákonný a zmätočný. Má za to, že v priebehu vyšetrovania, ako aj vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že U. G. naplnil svojim protiprávnym konaním všetky zákonné znaky skutkových podstát žalovaných zločinov po stránke subjektívnej i objektívnej, tak ako je to uvedené v obžalobe. V tejto súvislosti prokurátorka vyhodnotila vykonané dôkazy, pričom podrobne sa venovala výpovedi svedkyne poškodenej H. D., svedkyne mal. V. C., záverom znaleckého posudku č. 85/2020 z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie a sexuológie na obvineného U. G., znaleckému posudku č. 14/2020 z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých na poškodenú mal. V. C., znaleckému posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča č. ČEZ:PZ-KEÚ-SL-EXP-2020/2698, z ktorého vyplynulo, že biologickým otcom mal. U. M., nar. XX.XX.XXXX v K. R., ktorého matkou je mal. V. C., je na 99,99999 % obvinený U. G., nar. XX.XX.XXXX v P. a znaleckému posudku č. 74/2020 z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie na mal. V. C., z ktorého vyplynulo, že menovaná maloletá netrpí duševnou chorobou, ani poruchou, ani v minulosti netrpela duševnou chorobou resp. poruchou, má podpriemerný intelekt.

V závere odvolania prokurátorka poukázala na rodný list mal. V. C., ktorá sa narodila XX.XX.XXXX v K. R. a XX.XX.XXXX v K. R. porodila dcéru mal. U. M., čo vyplýva z rodného listu menovanej maloletej, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu. Takto vykonané dôkazy potom podľa prokurátorky preukazujú konanie obžalovaného U. G. po stránke subjektívnej i objektívnej, jednoznačne ho usvedčujú z naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ustanovenie § 127 ods. 1 Tr. zák., ako aj zločinu vydierania podľa § 198 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ustanovenie § 127 ods. 1 Tr. zák., pretože násilím donútil ženu k súložiu a na taký čin zneužil jej bezbranosť a uvedený čin spáchal na chránenej osobe, t. j. na dieťati, t. j. na osobe mladšej ako 18 rokov a iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a uvedený čin spáchal na chránenej osobe, t. j. na dieťati, t. j. na osobe mladšej ako 18 rokov. Z uvedeného dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Voči napadnutému rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný U. G. a v zákonnej lehote prostredníctvom svojej obhajkyne uvedené odvolanie písomne zdôvodnil. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný napáda výrok o treste v napadnutom rozsudku. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na to, že pri ukladaní trestu súd prihliadol len na jednu poľahčujúcu okolnosť, pričom opomenul, že v čase spáchania skutku, t. j. v novembri 2019 mal obžalovaný 18 rokov.

V zmysle ustanovenia § 36 písm. d) Tr. zák. „poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť“.

V tejto súvislosti zo znaleckého posudku č. 85/2020 zo dňa 19.07.2020 vypracovaného MUDr. E. Y., znalcom z odvetvia psychiatria a sexuológia, vyplynulo, že obžalovaný je osobnosťou psychosexuálne nezrelou, nezdržanlivou, impulzívnou a motivácia obvineného v čase spáchania skutku pramenila z osobnosti obvineného, osobnosti psychosexuálne nezrelej, nezdržanlivej a impulzívnej. Tieto zistenia znalca v zásade korešpondujú s faktom, že osoby vo veku blízkom mladistvým, konajú impulzívne a v zápale citov - emocionálne. Keďže s poškodenou obžalovaný v čase spáchania skutku mal priateľský vzťah, vzájomne k sebe pociťovali náklonnosť, lásku a veľmi silnú príťažlivosť, z tejto situácie došlo aj k obojstranne dobrovoľnému pohlavnému styku. Za týchto okolností je jasné, že dospievajúci človek romantické city k inej osobe prežíva intenzívnejšie v porovnaní s dospeljšou osobou a teda impulzívnejšie konanie je priamo spojené práve s jeho vekom. Z toho dôvodu má obhajoba za to, že poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. d) Tr. zák. sa má vzťahovať na osobu obžalovaného a v jeho prípade malo byť k nej prihliadnuté. S poškodenou obžalovaný tvoril pár a boli do seba zaľúbení a najmä kvôli očividnej nezrelosti a ich mladíckej nerozvážnosti, poškodená otehotnela.

V tomto smere počas celého trestného konania obžalovaný popieral spáchanie trestného činu znásilnenia a vydierania, avšak priznal sa k nadviazaniu intímneho vzťahu s poškodenou. Skutočnosť, že s poškodenou mal pohlavný styk, je nespochybniteľne preukázaná tým, že spolu splodili dieťa. Svoju zodpovednosť za konanie obžalovaný v plnej miere prijal, ku skutku sa priznal a úprimne ho oľutoval.

Vzhľadom na to, že súd obžalovaného uznal vinným z trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., obhajoba má za to, že prvostupňový súd mal prihliadnúť na poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Preto, ak by mal obžalovaný priznať dve poľahčujúce okolnosti, v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. by sa znížila horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Z uvedeného dôvodu obhajoba požiadala, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne doručil súdu aj vyjadrenie k odvolaniu prokurátora zo dňa 03.11.2021, z ktorého vyplynulo, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal naplnenie subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu znásilnenia a trestného činu vydierania. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na skutkovú podstatu trestného činu znásilnenia a vysvetlil ju. Jedinými dôkazmi, ktorými prokurátor argumentoval, je výpoveď poškodenej a jej matky, avšak ich tvrdenia nie sú podložené výpoveďami iných svedkov, kamerovými záznamami, fotografiami stôp (modrín) po napadnutí, znaleckým posudkom potvrdzujúcim poškodenie vonkajších alebo vnútorných pohlavných orgánov poškodenej alebo inými nepriamymi dôkazmi, ktoré by potvrdzovali použitie násilia, napr. výpoveď svedkov - susedov k miestu činu, ktorí by v čase spáchania trestného činu počuli krik poškodenej alebo jej volanie o pomoc.

V tejto súvislosti výpoveď matky poškodenej, na ktorú sa prokurátor odvoláva, bola iba sprostredkovaná, tzv. matka vypovedala len to, čo jej povedala poškodená, jej dcéra. Samotná vierohodnosť výpovede poškodenej je však vo významnej miere spochybnená nielen výpoveďami svedkov obhajoby, ale aj znaleckými posudkami. Svedok J. J. potvrdil, že poškodená a obžalovaný sa spolu poznali, chodili spolu a videl sa ich bozkávať. Svedok E. F. vypovedal, že poškodenú a obžalovaného spolu videl niekoľkokrát v roku 2019, videl poškodenú, ako chodí k obžalovanému domov, videl, že obžalovaný sa k poškodenej správa milo a pekne, nie násilnícky, dokonca vypovedal, že poškodená klame, ak tvrdí, že obžalovaného nepozná. Svedkyňa H. R. vypovedala, že poškodená chodila za obžalovaným k nemu domov, bola u nich niekoľkokrát, niekedy u nich jedávala a spoločne vyzerali ako kamaráti. Z jej výpovede je jednoznačné, že sa poškodená a obžalovaný poznali. Z výpovede U. G. v prípravnom konaní vyplynulo, že obžalovaný jej v zime 2019 potvrdil, že poškodená je jeho priateľka. Svedkyňa vypovedala, že poškodená bola s obžalovaným u neho doma celkovo asi 10-krát, naposledy v januári 2020 a potom sa spolu rozišli. Svedkyňa potvrdila, že poškodená bola v kontakte s obžalovaným aj po tom, ako sa v januári 2020 rozišli, písala mu, že jej mešká menštruácia a nevie, čo má robiť.

K výpovedi poškodenej, ktorá počas výsluchu dňa 09.05.2020 uviedla, že k údajnému znásilneniu malo dôjsť v marci 2020 a po tom, ako sa po údajnom znásilnení zasvietilo svetlo na garáži domu, ktorý je oproti baru Taverna, kde sa mal údajný skutok stať, obžalovaného spoznala ako útočníka. Následne svoje tvrdenie poprela a uviedla, že obžalovaného spoznala podľa hlasu. Následne poškodená uviedla už presný opis jeho osoby, vrátane tetovania a uviedla, že býval niekde pri bare Taverna a bolo z neho cítiť alkohol. Poškodená poprela, že mala v minulosti pohlavný styk a že nevedela, že je tehotná. Poprela, že s obžalovaným chodila a bola u neho doma. Poškodená pri svojom ďalšom výsluchu dňa 04.09.2020 bez primeraného vysvetlenia poprela výpovede vyššie uvedených svedkov, ktorí vypovedali v jej neprospech a zmenila čas spáchania údajného znásilnenia z marca 2020 na november 2019, t. j. o štyri mesiace. Zároveň uviedla, že nevie, kde obžalovaný býva. Zmenu výpovede poškodenej možno považovať za účelovú, pretože po tom, ako zistila, v ktorom týždni tehotenstva sa nachádzala, nevychádzalo jej údajné znásilnenie na marec 2020, ale na november 2019.

Ďalej obhajoba poukázala na komunikáciu zo sociálnych sietí z mája 2020, z ktorej jasne vyplynulo, že poškodená už v máji 2020 s istotou vedela, kto je otcom jej dieťaťa a so svedkyňou G. D. si písala o svojom tehotenstve, o tom, ako nevie, čo má robiť, uvažovala o vyvolaní potratu a o tom, že na polícii bude tvrdiť, že ju niekto neznámy znásilnil a tak isto potvrdila, že obžalovaného pozná a bola u neho doma. Ďalej obhajoba na podporu svojich tvrdení predložila komunikáciu medzi svedkyňou G. D. a poškodenu z mája 2020. Tvrdenie poškodenej o tom, že si nikdy nepísala s obžalovaným alebo s G. D. je vyvrátené svedeckými výpoveďami a screenshotmi predloženými do vyšetrovacieho spisu. Vzhľadom na predloženú komunikáciu zo sociálnych sietí bolo vykonané doplnenie znaleckého posudku č. 24/2020 znalcom Mgr. Y. F. z oblasti psychológia zo dňa 15.11.2020, pričom znalec zistil, že „poškodená racionalizuje svoje nepresné datovanie predmetného skutku. Odmietla svoje vyjadrenia zdokumentované v psychiatrickom posudku MUDr. D. č. 74/2020 zo dňa 25.10.2020 ohľadom datovania údajného znásilnenia, ako aj vyjadrenia o tom, že s obvineným sa v minulosti poznala a kamarátila“.

V tomto smere samotný znalec vyhodnotil vierohodnosť poškodenej ako nejednoznačnú, celkovo čiastočne zníženú a uviedol, na základe čoho dospel k takémuto záveru.

Teda zo znaleckého posudku č. 74/2020 zo dňa 25.10.2020 vypracovaného MUDr. D., znalkyňou z odboru psychiatria jednoznačne vyplynulo, že poškodená klamala, že nepozná obžalovaného. Na vyšetrení dňa 19.10.2020 na otázku znalkyne, či poznala U. G. aj predtým povedala, že áno, aj bola u nich, chodili spolu vonku...

V neposlednej rade sa obhajoba odvolala aj na fotografie, ktoré boli extrahované znalcom JUDr. Ing. K. P., MBA z odboru Kriminalistika, odvetvie Kriminalistická informatika, kriminalistická fotografia a video z internej pamäte telefónu poškodenej - čiže obrázkami, ktoré boli nájdené priamo v internej pamäti telefónu M.. Tento znalec v podstate uviedol, že pamäť telefónu skúmal na úrovni existujúcich alebo čiastočne vymazaných dát, pričom zistil, že obrázky buď ešte stále existujú v pamäti telefónu alebo sa ich M. pokúsila vymazať, ale nepodarilo sa jej to úplne. Každopádne je nespochybniteľné, že ich v mobile mala.

Vzhľadom na vyššie uvedené má obhajoba za to, že prokurátor jednoznačne nepreukázal, že by obžalovaný násilím alebo pod hrozbou násilia donútil poškodenú k súloži, alebo zneužil jej bezbranosť tak, ako to predpokladá ustanovenie § 199 ods. 1 Tr. zák. a zároveň, keďže nepreukázal spáchanie trestného činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., nedokázal preukázať ani spáchanie trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridriava písomných dôvodov odvolania okresnej prokurátorky, navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Ak by však odvolací súd dospel k záveru o akceptácii výroku o vine, poukázala na to, že pri uložení trestu mal byť obžalovanému ukladaný trest aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože predošlé odsúdenie nebolo zahladené a bolo za spáchaný zločin. Preto sa obžalovaný dopustil opätovného zločinu a dolná hranica trestnej sadzby je v tomto prípade 6 rokov a 6 mesiacov. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí sa tak isto pridriavala všetkých ich písomných vyjadrení v tejto veci. Poukázala na to, že obžalovaný sa nedopustil trestného činu vydierania a znásilnenia a tieto trestné činy mu neboli preukázané. Preto nesúhlasila so záverom prokurátorky, pokiaľ ide o dôvody vo vzťahu k týmto trestným činom. Pokiaľ ide o výrok o treste, poukázala na to, aby obžalovanému bol uložený trest za všetkých poľahčujúcich okolností, ktoré boli uvedené v ich písomných vyjadreniach a z tohto dôvodu požiadala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky a obžalovaného U. G. boli čiastočne dôvodné.

V rámci prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

K zistenému skutkovému stavu vo vzťahu k žalovanému trestnému činu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd správne konštatoval, že obžalovaný U. G. poprel, že by maloletú Y. M. znásilnil, ale priznal, že s poškodenou mal pohlavný styk, pričom vedel, že poškodená nemá 15 rokov. Chodili spolu v období novembra 2019. Poškodená s ním mala pohlavný styk dobrovoľne. Je odhodlaný platiť výživné na dieťa maloletej poškodenej Y. M., spáchanie činu oľutoval.

Naproti tomu poškodená maloletá Y. M. na hlavnom pojednávaní usvedčovala obžalovaného zo znásilnenia, ona pohlavný styk nechcela, pričom uviedla, že obžalovaného poznala z videnia. Stalo sa to v zime v roku 2019. Výpoveď maloletej poškodenej však prvostupňový súd mal vyvrátenú, a to svedeckými výpoveďami J. J., E. F., H. R. a U. G., ktorí uviedli, že obžalovaný a maloletá poškodená sa

poznali, že maloletá poškodená chodila za obžalovaným k nemu domov, navyše svedkyňa U. G. uviedla, že obžalovaný jej potvrdil, že poškodená maloletá bola jeho priateľkou v zime roku 2019. Aj tvrdenie poškodenej maloletej, že v minulosti nemala pohlavný styk, mal súd vyvrátené lekárskou správou z 28.05.2020, z ktorej vyplynulo, že poškodená mala už v minulosti pohlavný styk. Navyše zmenila aj dobu spáchania skutku, kedy najprv tvrdila, že k znásilneniu došlo v marci 2020, následne uvádzala, že k tomu došlo v novembri 2019.

V neposlednej rade mal súd preukázané z komunikácie zo sociálnych sietí z mája 2020 so svedkyňou G. D., že už vtedy poškodená maloletá vedela, že kto je otcom jej dieťaťa, že na polícii bude tvrdiť, že ju niekto neznámy znásilnil.

Vzhľadom na nepravdy, ktoré uvádzala maloletá poškodená na hlavnom pojednávaní o tom, že obžalovaného poznala len z videnia, že u obžalovaného doma nebola, že to bol jej prvý pohlavný styk, a vzhľadom na to, že urobila zmenu dátacie skutku z marca 2020 na november 2019, ktorú aj súdny znalec v znaleckom posudku č. 14/2020 zo dňa 15.01.2020 vyhodnotil vierohodnosť poškodenej maloletej ako nejednoznačnú, celkovo čiastočne zníženú. Rovnako zo záveru znaleckého posudku č. 74/2020 zo dňa 25.10.2020 vypracovaného MUDr. D. vyplynulo, že poškodená klamala, že obžalovaného nepozná. Tak isto z fotografií extrahovaných znalcom z mobilu poškodenej bolo preukázané, že poškodená nehovorila pravdu.

Vzhľadom na zistený skutkový stav potom prvostupňový súd správne vyhodnotil vierohodnosť výpovede maloletej poškodenej ako pochybnú. Preto musel konštatovať, že nebolo jednoznačne preukázané, že by obžalovaný násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donútil maloletú poškodenú k súloži alebo zneužil jej bezbranosť tak, ako to predpokladá ustanovenie § 199 ods. 1 Tr. zák.

Odvolačný súd sa s vyhodnotením ustáleného skutkového stavu plne stotožnil s prvostupňovým súdom a pokiaľ ide o hodnotenie vykonaných dôkazov okresnou prokurátorkou, toto krajský súd vyhodnotil ako neopodstatnené a nezodpovedajúce zistenému skutkovému stavu.

Na druhej strane mal prvostupňový súd preukázané, že obžalovaný mal pohlavný styk s maloletou poškodenou dobrovoľne (neboli zistené žiadne známky násilia na tele poškodenej) a opak v tomto smere nebol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, pričom obžalovaný s maloletou poškodenou splodili dieťa.

Takto vyhodnotený skutkový stav potom okresný súd správne prekvalifikoval oproti obžalobe na zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd konštatuje, že pri určovaní výmeru trestu dospel k odlišným záverom ako prvostupňový súd. Predovšetkým v osobe obžalovaného okresný súd správne konštatoval, že tento nebol z miesta bydliska negatívne hodnotený, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku. Doposiaľ nebol ani priestupkovo postihnutý, bol však v roku 2019 1-krát súdne potrestaný za rovnakú trestnú činnosť, ako sa prejednávala v tejto trestnej veci, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov na skúšobnú dobu 12 mesiacov, teda do 09.07.2020. Trestnej činnosti sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okresný súd potom obžalovanému správne priznal jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený.

Pochybil však v tom, že obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. d) Tr. zák. tak, ako to požadovala obhajoba, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a že pri ukladaní trestu neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. tak, ako to požadovala prokuratúra, keďže obžalovaný sa dopustil opakovane spáchania zločinu.

K týmto námietkam obhajoby a prokuratúry odvolací súd prihliadol a preto v napadnutom rozsudku zrušil výrok o treste a rozhodujúc sám uložil obžalovanému U. G. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne a pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pri ukladaní trestu obžalovanému odvolací súd pri rovnosti prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností musel prihliadnuť aj na ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. tak, ako to požadovala krajská prokurátorka a upraviť trestnú sadzbu pre obžalovaného v rozmedzí 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Takto upravená trestná sadzba však neumožňovala obžalovanému uložiť spravodlivý a primeraný trest, preto vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného krajský súd mu uložil trest za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, preto ho odvolací súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S ostatnými závermi okresného súdu sa odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Takto uložený trest krajský súd vyhodnotil ako vyhovujúci zákonným podmienkam pre generálnu a individuálnu prevenciu. Súčasne takto uložený trest splní svoj účel v zmysle § 34 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.